

PEKLEM K RAJI

ÚTEK DO SVATÉ ZEMĚ.

DÍL II.

(Pokračování.)

Lawdale se ještě více zaškaredil a velel zkrátka: "Poď se mnou!" Obrátil se ku dvěřm. Ale Thyrsa pokrčila k Adě a pravila, upírajíc na ni jiskřícíma očima: "Nevěť tomu bídnému lhářovi! Všecko, co ti slibuje, sliboval také mně! Pakli jeho slovům uvěříš a budeš chtít odsud vypuditi, musíš zahynouti! Já tě uskrťm!" Pohrozila Adě pěsti a šla pak za lordem, který byl již v pokoje odešel. Ada zůstala v pokoji sama a slyšela, jak byly dvěře u toho pokoje na klíč uzamčeny. Sklesla zoutale na divan. Ale Thyrsa stála před lordem v jeho pokoji, upírajíc naň jiskřící pohled a pravila zlostně: "Tak se tedy odhalují tvé plány a záměry! Sotva že přišla ta ženská do domu, chceš mě k vůli ní obětovati!" "Tvoje žárliivost je mi odpor- ná!" "Což k tomu nemám příčinu, když musím taková slova slyšeti?" "To jsou prázdná slova. Co jsem tě ženská sliboval, to přece nemusíš splnit?" "Hahaha!" zachechtala se Thyrsa. "Teď jsi se vyřádil! Tedy nemusíš svůj slib také vůči mně splnit! Tys bídný, padouch! Ale já ti pravím, že se obětovati nedám!" "Thyrsa!" zvolal lord podrážděn, "nenapínaj přliší mou trpě- livost, sice bys toho mohla li- tovat!" "A moje trpělivost je v kon- cích, co jsem se dověděla, proč jsi tu ženskou sem přivlekl! Ale já ti pravím ještě jednou, že se obě- tovatí nedám! Ta ženská musí z domu pryč!" Lawdale se ještě více zamračil a pravil příkrým tonem: "Nezapomínej, kdo jsi ty a kdo jsem já!" "Ne, na to nikdy nezapomenu, kdo jsi, a svět by nad tím užasl, kdybych veřejně prohlásila, že tento lord Lawdale není žádným lordem, že ten titul ukradl, že uprchl ze svého domova, aby ušel šibenici, že to všecko pochází z loupeže, co má, a že zde dělá otro- káře!" Lawdale zatul vztekem pěsti, skočil proti Thyrsě a vzkřikl: "Já tě uskrťm." Ale Thyrsa uskočila zpět, uchopila dlouhou dýku, která právě na stole ležela, zamáchala jí proti lordovi a vzkřikla: "Zpátky!" Lawdale ucouvl. "Několik minut stáli proti sobě, zírající na sebe jiskřícíma očima. "Co tedy žádáš?" tážal se ko- nečně Lawdale. Thyrsa opakovala krátce a s důrazem svou žádost, aby Lawdale Adu z domu odstránil. "Staň se tedy tvá vůle!" zabru- řel Lawdale zlostně. Zavonil na komorníka a poru- čil mu, aby vyhledal Reka Spira a řekl mu, aby se k němu dostavil— buď ještě v tuto noc anebo zítra ráno. Komorník odešel, a Lawdale se pak obrátil k Thyrsě a pravil: "Ať odvede Spira tu ženskou do některého barému, ale lácinu takové zboží se nedostane!" Druhý den dopoledne se Spira k lordovi dostavil. Byl to onen Samothracan Spira, který byl znám co mofský loupež- ník a dodavatel hezkých mladých ženských do tureckých barém. Lord Lawdale mu řekl, že má u sebe mladou ženskou, která by se ráda co nejdříve zase zbavil. Je přý to pěkný a vzácný kus zboží, ale pro jeho vkus je se nehodí. "Je to zboží bílé anebo hně- dé?" "Bílé jako lilie." "Mladé?" "To se rozumí." Po krátkém vyjednávání Spira se vyjádřil, že musí, jak se samo sebou rozumí, to zboží dříve viděti, než bude moci posouditi, jak je nejlépe zpeněžit. "Tedy poď se na ni podívat," pravil lord a vyšel se Spirem z pokoje. Zabrána v trapné a zoufalé my- šlenky, ležela Ada na divaně. Najednou se dvěře otevřely, a do pokoje vešel Lawdale se Spi- rem. Ada se zalekla a vzhopivila se rychle, zakryla se obličej dlaněma. Spira se na ni hned upjel pátravý pohled a tážal se: "Je to ta ženská?" "Ano." "Zdá se, že je to zboží dobré," pravil Spira. "Ale obličej?" "Pohled jí rychle k Adě, chvilu jí se čumí a stáhli jí se náhlím a obli- čejem, na který se nyní dívám a obli- čejem pohledem díval."

Lawdale zůstal na okamžik jako bleskem omráčen. Ale najednou zutivě vyskočil a odrázel zaptie- kteř se ho chtěli chopiti, zaťatými pěstmi zpátky. "To je neslychaná opovážli- vost!" vykřikl pak. "Já jsem An- gličan, jsem pod ochranou vlajky anglické a podám na vás žalobu u anglického vyslance! Zpátky, psové, a dělejte, abyste již byli z mého domu pryč, sice vás dám odsud vypráskati!" Právě v tu chvíli tam přišel vy- slanecký tajemník Sir Humar s Evgenem. Lawdale toho tajemníka znal a zalekl se. Zaptivoé toho okamžiku použili a než mohl Lawdale na nový odpor pomysli, uchopili jej ve všech stran a pevně jej drželi. "Sir, já jsem Angličan!" zvolal nyní Lawdale k tajemníkovi. "Na takového Angličana nemá Anglie příčinu býti hrdou!" od- pověděl tajemník. "Vy jste obžlo- van, že jste unášel ženskou a že jste prodával do barém, a proto bude teď vykonávána ve vašem domě policejní prohlídka, které také já se sůzastním!" Humar se nyní obrátil k poli- cejním úředníkům a vyzval je, aby počal bez odkladu celý dom prohlédávati, a pobídl Evgena, aby byl také při tom. Policejní úředník poručil nyní zaptivo, aby toho zatčene svá- zali, zavleli ho do bezpečné mř- nosti a dobe ho tam hlídali, načež se hned hotovil s několika svými lidmi k prohlédávání doma. "Poďte, pane," pravil Humar k Evgenovi. "Já doufám, že zde tu dámu najdeme." Ale v okamžení se zastavil, ne- boť zaslechl z venku jasotný hlas: "Eljen!" Evgen tento hlas znal a spěchal k domovním dvěřm. Ale tajemník šel s policejním úředníkem dále, aby vykonal pro- hlídku domu. Lawdale, jenž měl nyní ruce provazem pevně svázané, byl od zaptiv, ačkoli se jim zutivě bránil, do nejbližšího pokoje odveden.— Ada byla od Spira a Jacka chodbou do zadního stavení odve- čena, a tito ji tam svedli po scho- dedech do zadní zahrady. Nyní bylo slyšeti po pěšině kroky, a Spira šeptal svému dru- hovi: "Pozor, někdo sem přichází! Zde již děle zůstat nemůžeme! Proklatý jásmak!" "Tedy pospěšme dále!" pravil Jack. "Támhle v zádu je sklep, a tam hledat nebudou!" Uchopili Adu zase za paže a táhli ji s sebou k starému kiosku, pod nímž byl sklep. Ale stranou od pěšiny se najed- nou objevilo několik červených řasů, a oba násilníci urychlili svůj běh. Daleko však nedoběhli, neboť na ně vyrazil z křtvi Jánoš a za- hřmál: "Stůjte, padouchové! To je naše paní!" Vrhli se na ně prudkým skokem a udeřil Spira, který byl k němu obrácen, pěsti tak silně do obliče- je, že se tento naznak skácel. Pak se obrátil proti Jackovi, chtě je stejným způsobem skolit. Ale tento pustil Adu a utíkal, co mu nohy stačily, do hustých křov- in, kde zmizel. Jánoš nyní uchopil Adu za ruku a spěchal s ní přes zahradu a ko- lem domu, kde byli zaptivoé. Jánoš zavedl zachráněnou Adu kolem domu před hlavní dvěře a zaptjal, co mu hrdlo stačilo: "Eljen, naše paní!" Nejprve se objevil Kritz, který byl před domem zůstal, a pak vy-razil z domu Evgen a vital s ra- dostným jasotem Adu a jejího udatného zachránce, věrného Já- noše. Kritz byl zatím do domu pospí- odivě a oznámil vyslanckému tajem- níkovi, že jest Ada již nalezena a vysvobozena. Tento se pak hned k nim dostavil, pozdravil Adu co nejzdořileji a přál jí mnoho štěstí. Pak vyprovodil celou společnost až na dvěře a rozloučil se s ní ve- lími přátelsky. Brzo unášel čln Adu s Evge- nem, Kritzem a Jánošem zpátky k Bujukdere, kde je Jerda a Márka s veickou radostí uvítaly. O několik hodin později se do- stavil Sir Humar ještě s jedním vyslanckým úředníkem do Bu- jukdere, aby vzali do protokolu Adiny výpovědi o jejím únosu a o jejím pobytu v Lawdalovu domě. Sir Humar byl výsledkem toho výslechu velmi uspokojen a pravil pak: "My tu máme co činiti s pro- hnaným podvodníkem a šibalem, s kterým bude přisněžováno, a který bezpochyby šibenici neu- jde." Pak vypravoval dále: "Na zdejším vyslanckém dobo- psaní, v kterém jistý v Anglii žijí- cí lord Lawdale oznamoval, že se dověděl, že v Cañhradě nějaký člověk pod jeho jménem vystu- pe a že vede takový život, který tomu jménu je cti neslouží,—on, lord, že jest jediným vlastním toho jména a že musí proti tomu

protestovati, aby ho nějaký pod- vodník zneužíval. "Tento lord ve svém psaní také oznamoval, že měl před třemi lety ve službě jistého úředníka jménem John Philipps, který za nápadných okolností z jeho služby vystoupil, a stejnou dobou že se mu ztratily některé listiny a mezi těmi také jeho průvodní list k cestování v cizích zemích, jakož i mnoho cen- ných papírů. Při tom prý ovšem psal, podezřením na zcela jinou osobu, která prý zmizela a posud nebyla vypátrána. "Dále oznamoval ten lord, že jest bezpochyby ten John Philipps jedna a tatáž osoba s jistým úřed- níkem jednoho velkého londýn- ského bankovního domu, který prý tam zpronevěřil padesát tisíc liber šterlinků a beze stopy zmizel. "V jiném psaní, na vyslanckém dobo- psení, se oznamovalo, že bude na základě výpovědi skutečného lorda Lawdala jeden úfandník okrade- ného bankovního domu do Cañ- hradu poslán, aby tam na osobu toho domnělého lorda Lawdala se podíval, a spolu bylo také žádáno, aby byl ten falešný lord tak dlou- ho bedlivě pozorován, dokud tam ten bankovní úfandník s tajným policistou se nedostaví. "Proto nám bylo vaše udání proti tomu anglickému lordovi velmi vítaným," pravil Humar, "neboť nám dalo přližestit, že jsme mohli proti tomu šibalovi je- ště dříve zakročiti, než sem ti ohlášené pánové z Londýna příje- dou, kteří tu cestu, jak se zdá, ku- rýrními vlaky nekonalj." Konečně se Sir Humar ještě zmínil, že byl také ten domnělý baronet Bowring zatčen, poněvadž prý jest podezřelým, že byl tajným společníkem Johna Philippsa. Pak se s nimi ve všem přátel- sky rozloučil a vrátil se do Pery. KAPITOLA 13. Noční výstup v Bujukdere. Již nastávala noc, která byla velmi přjemná. Jánoš stál ve svém přizemním pokojku u otevřeného okna a dí- vaje se do zahrady, pokuňoval si ze své krátké číkošské dýmky. Jeho myšlenky tékaly po pu- stách jeho uherské vlasti, i byl do nich tak zabrán, že dříve nespozo- roval tiché kroky k jeho oknu se bližícího člověka, až teprv, když se před ním zastavil a jej oslovil: "Dobrý večer, Jánoši!" "Jánoš se naň podíval překva- pen a pravil: "Ach, to jsi ty, Jovane? Ty se sem kradec jako zloděj!" "Chci tě o něco požádati, kraja- ne, a proto jsem vášil tu dalekou cestu, abych tě vyhledal! Musíš mi pomoci!" "Pomoci? Jakým způsobem?" Jovan ho požádal, aby byl tak laskav a pustil ho do domu, aby prý mu mohl svou záležitost s kli- dem přednésti a s ním se poraditi. Jánoš neměl z počátku, jak se zdálo, velké chuti ještě tak pozdě v noci nějakou návštěvu přijmouti, ale konečně k tomu přece svolil, když ho Jovan co svého krajana opětě za to požádal. Otevřel dvěře a pustil Jovana do pokoje. Když pak spolu stáli v malém a chladném pokojku, otázal se Jánoš Jovana, co jej tam vlastně přivedlo. "Krutá bída, milý krajanu," odpověděl Jovan s povzdechem. "Již to nemohu déle vydržeti, a poněvadž vím, že máš zde zlaté časy a že jsi dobrý a poctivý člo- věk, myslím, že svému krajanovi rád pomůžeš." "Ale jak?" Jovan si nyní počal nářkati na svůj bídný stav a vypravoval, aby prý se mohl uživiti, že musí pomá- hat při nakládání zboží na loď a vynášení, že za to mnohdy dosta- ne více hrubost než platu, a že se musí také často od hamáři bíti strachovati, poněvadž prý jsou ti chlapi žárliiví a žádného cizince mezi sebou netřpí, a proto p ř se s ním pořáď vadí a také jej často bijí. Jánoš jej soustrastně vyslechl a tážal se pak: "Proč si nehleďš něco jině- ho?" "Právě proto dnes k tobě přicházím, krajanu! Ty máš zde proti mně zlaté živobytí, a já myslím, kdybys se za mne přimluvil— " "U koho pak?" "U svého pána! Kdyby mohl ještě někoho potřebovati— " Jánoš se zasmál a zvolal: "Co ti to napadá? Můj pán nemá ani pro mne dost práva, a já se tu mohu pít dne a celou noc jen považovat." Nyní zavřela venku vrata, a k domu se blížily kroky a hlasy. To bylo znamenání, že Evgen a Kritz ze své vycházky již se vra- cejí. Jovan se Jánoše ještě na chvíli vyptával, ale tento mu dával jen vyřávané odpovědi a pravil konečně: "Pánové jsou již zpátky a vrata budou zavřena. Proto je čas, abys šel."

Jánoš byl zatím lampu zase rozsvítil, a při jejím světle se obje- vilo vstupující dělné divadlo. Jovan ležel ještě pod houní na zemi, ale musil již znenáhla k sobě přicházeti, poněvadž jeho údy se- bou tkubaly, a pod houní se ozý- valo temné sténání. U okna leželo na podlaze tělo, pod jehož rozřatou hlavou byla louž krve. Jánoš poznal v mrtvole Samothracana Spira. Nechal ho ležeti a obrátil se k Jovanovi. Když s něho sundali houni, otevřel oči a silněji zasténal. Při tom bylo viděti, že ležel také on v louži krve. Náraz na roh stolu mu způsobil ještě těžší ránu, než Jánošova pádná pěst. "Evgen se od toho děsného di- vadla odvrátil a vyšel z pokoje. Ale nyní zaslechl z vedlejšího pokoje hlasité sténání. Zavola na Jánoše, aby přinesl světlo, a vesele pak s ním do po- pokoje, v němž byla Jerda. Tato seděla na zemi skrčena a opírala si o dlaně hlavu, která z hluboké rány krvácela. Pokračování bud.

ADRESAR CESKYCH SPOLKU. OMAHA. Rád Palacký č. 1. ZOB. Adresář českých spolků v Omahě. Obsahuje seznam všech českých spolků v Omahě, včetně jejich adres a členů. Spolky zahrnují: Rád Palacký č. 1. ZOB., Rád Jan Hus, č. 5. Rytířů Pythia, Rád Jed Sokol v Omahě, Rád Sokol Tyrš č. 1., Rád Sokol Columbus č. 69 W.O.W., Rád Sokol Nebraska č. 4771 M.W.A., Rád Sokol Vlastislava č. 29 J.C.D., Rád Sokol Hvězda Nové Dohy č. 86 J.C.D., Rád Sokol Marita Girard č. 10, Rád Sokol Nebraska č. 922 R. S. A., Rád Sokol Palumbo č. 7, Rád Sokol Divoký. Každý spolek má svůj vlastní seznam členů a adresy.